

Munkatár

2005/12. szám

A Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány havilapja

Feledy Balázs:
Megújuló Képcsarnok

3. oldal

Tervpályázati kiállítás
(Szentendre Régi Művésztelep)

6-7. oldal

Varga Gabriella:
A mobilkeresztút tervei
készen vannak

(Interjú Búza Barnával)

12-13. oldal

Novotny Tihamér:
Zárt térbe nyíló formák

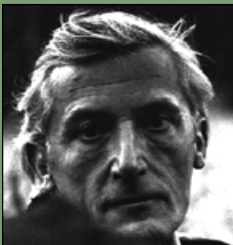
(Hadik Gyula kiállítása
Kispesten)

15. oldal

Győri Márton:
A hasonlítgatás súlya

16-17. oldal

Karcpoétika

„A jótetteknek elenyésző az írott történelme. Ha azonban megszűnnének egyszer cselekvően részt venni a földi életben, ez éppoly súlyos és elviselhetetlen csapás lenne, mintba glóbusunk egyik pillanatról a másikra elveszítené légkörét.“

(Pilinszky János)

A MAKTár című folyóirat 2005/8. számában Reigl Judit művésznőről megjelent, Reigl Judit alkotásainak kiállítására készül a Múcsarnok című írásban egy olyan képet is felhasználtunk, amelynek közlésére a kép készítőjétől, Cserba Júliától nem volt engedélyünk, s a képet a szerző nevének feltüntetése nélkül közöltük. Ezzel megsértettük a kép készítőjének szerzői jogait.

A mulasztást mélyesen sajnáljuk, Cserba Júliát ebe-lyütt is megkövetjük.

MAKTár

A Magyar Alkotóművészeti
Közalapítvány bülletéje

Megjelenik: 10 000 példányban

Kiadja:

a Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány

Felelős kiadó: **Dr. Nagy István**,
a kuratórium elnöke

Felelős vezető:

Asztalosné Zupcsán Erika

Főszerkesztő: **Gazdik István**

gazdik.istvan@maktar.hu

Szerkesztő: **Nemes Attila**

nemes.attila@maktar.hu

Szerkesztőségi titkár: **Gömöri Bea**
gomori.beata@maktar.hu

Szerkesztőség:

1055 Budapest, Báthori u.10.

Telefon: 06-1/428-5001

Fax: 06-1/473-1613

E-mail: szerkesztoseg@maktar.hu

Tördelés, nyomdai előkészítés:

Illés Zoltán

ISSN: 1786-7525

A MAKTár digitális változata megtalálható a
www.maktar.hu címen.

redesign: **Lele Orsi**

Nyomdai előállítás:

Aduprint Kiadó és Nyomda Kft.

Felelős vezető: **Tóth Béláné**

Internet: www.aduprint.hu

e-mail: aduprint@aduprint.hu

Lapunkat rendszeresen szemlézi
Magyarország legnagyobb
médiafigyelője az

» **OBSERVER** «

BUDAPEST MÉDIAFIGYELŐ KFT.

1084 Budapest, Auróra u. 11.

Tel.: 303-4738, Fax: 303-4744

E-mail: marketing@observer.hu

http://www.observer.hu

Szavak és képek mágijája

Képzőművész írók a MAKTár Klubban

November 3-án 18 órakor a Magyar Írószövetség székházában "Képzőművész írók" címmel tartotta első rendezvényét a MAKTár Klub. Az eseményen megjelent művészek és érdeklődők magas száma a rendezők előzetes várakozásait is felülmúlta. A klubot a Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány és az Írószövetség hozta létre a 2005. szeptember 27-én aláírt együttműködési megállapodás keretében, azzal a céllal, hogy a kortárs alkotóművészek számára egy új találkozási lehetőséget teremtsen. A klub havi rendszerességgel kínál programokat, kiállításokat - a MAK és az Írószövetség munkatársai szervezésében - s valamennyi alkotóművészt várja rendezvényeire. A klub tagsága nem igazolványokon, tagdíjakon, hanem a közös érdeklődésen alapul.

Asztalosné Zupcsán Erika, a MAK munkaszervezetének igazgatója és Kalász Márton, az Írószövetség elnöke a rendezvényen

A rendezvény időben egybe esett az Írószövetség klubhelyisége felújításának befejezésével, technikai fejlesztésével is. **L. Simon László**, az Írószövetség titkára bevezetőjében elmondta, hogy a helyszín adottságai lehetővé teszik kiállítás megrendezését, amelynek korlátot csak a terem befogadóképessége szabott, emiatt számos művész alkotásainak bemutatására nem kerülhetett sor. A kiállítás anyagát az Írószövetség tagjai bocsátották rendelkezésre, ám mellettük, más művészek nívós alkotásai is megtalálhatóak a bemutatott anyagban.

Dr. Ferenczy-Nagy István, a MAK kuratóriumának elnöke megköszönte a kiállítás rendezőjének, **Pető Barnának** valóban színvonalas munkáját, a szavaknak és

Dóra Attila szaxofonművész

a képeknek azt a mágiját, amely együttesen hat az emberi tudatra. A kuratóriumi elnök a kiállításban az összefogás megnyilvánulását látja, amely nélkülözhetetlen ahhoz, hogy az alkotóművész társadalom - írók és képzőművészek egyaránt - igényeit érvényesíteni tudja.

Kalász Márton, az Írószövetség elnöke szerint ez a kiállítás több annál, mint írók képeinek kihelyezése. Ez egy jelkép, egymás segítségének, az írók és képzőművészek összefogásának jelképe. Ha vannak is, akik valamiféle eltávolodást emlegetnek az író és művésztársadalmon belül, az csupán látszólagos, maguk a művészek valójában igazán soha nem távolodtak el egymástól. A kiállításához olyan írók is adták képeiket, akik nem szervezetenként kötődnek a szövetséghez. A kiállítás koncepciójával kapcsolatban elmondta, hogy maga is képekben látja verseit azok írásakor, egy művész

Deák László: Tűz van papám!

alkotásaiban is ennyire szorosan kapcsolódik egymáshoz a képző- és az írásművészet.

A programból a zene sem maradt ki. **Dóra Attila** sodró hangulatú tenorszaxofon improvizációval ragadta magával a klub vendégeit.

(A kiállítás a MAKTár Klub soron következő rendezvényéig, december 14-én 16 óráig tekinthető meg. A maktar.hu internetes oldalon részletesen bemutatjuk a kiállítás anyagát.)

Nemecz/Kasza Laura

Címlapon: **Árpádbázi Szent Erzsébet, Sajópetri, bronz, 160 cm**
Búza Barna szobra
Írásunk a 12-13. oldalon

Megújuló Képcsarnok

Nehéz téma. Aki évtizedek óta a képzőművészeti területen tevékenykedik, akár mint művész, akár mint művészetszervező, folyamatosan küzd a Képcsarnok-kérdéssel. Köztudott, hogy az ötvenes évek elején létrehozott vállalatnak óriási szerepe van abban, hogy Magyarországon megindult egyfajta műkereskedelem. Az egyfajta szónak azért van fontossága, mert nem a mai értelemben vett műkereskedelemtől van szó, hanem központilag irányítottól, melyben sokféle szempont játszott közre abban, hogy kitől, hol, mikor és mit árúsítanak. A vállalat kétségtelen érdeme azonban, hogy többségében elfogadható színvonalú tárgyak kerültek így a vásárlókhöz. A vállalkozás folyamatosan fejlődő galéria hálózata országossá bővült, s a hatvanas, hetvenes években szinte minden megyeszékhely műkereskedelmi központja a helyi Képcsarnok volt. Voltak egyes műfajok, amelyekben egészen kiváló színvonalú műveket forgalmaztak, egyértelműen ide sorolható a képregnyű, de sok igényes kisplasztikát is árultak, s amikor a kisbútor és az iparművészeti tárgyak együttese is megjelent, akkor az izléses lakáskultúra megvalósításához ezek a galériák is segítséget nyújtottak. Természetesen folyamatosan a festészeti anyag színvonala volt a legproblematisabb. Nem véletlen, hogy a „képcsarnoki-stílus” terminus technicust szinte kizárólag a festmények kapcsán alkalmazta – némileg pejoratólag – a szakma és a nagyközönség is. S persze kétségtelen, hogy sok igénytelen kép is forgalomba került, de, ha visszaforgatjuk az idő kerekét, vagy legalábbis elővesszük a régi képcsarnoki katalógusokat, meghívókat, akkor azt látjuk, hogy igen sok jó festő, sokszor jó színvonalú kollekciókkal állt közönsége elé, bár az is igaz, hogy az önálló kiállítások anyaga mindig összeszedettebb volt, mint a heti zsűri által beválogatott képek minősége. S az is érdekes, hogy ezen képek árszíja ma felfelé kúszik, sokan keresik az ebben az időszakban Képcsarnokban forgalmazott képeket. Mert korhangulatot fejeznek ki, mert a művészek állapotrajzát is bemutatják, s mert sok kép egyszerűen kvalitásos mű. Kétségtelen persze, hogy egyfajta tömegtermelésben sok volt a rutinmunka, de az is biztos, hogy olyan ocsmány képek, mint amelyeket ma forgalmaznak nagy áruházak előtereiben, nem fordultak elő.

A rendszerváltozás természetesen szétbontanotta a korábbi műkereskedelmi konstrukciót, illetve már ezt megelőzően az alkotóközösségek létrehozása megrendítette a képcsarnoki monopóliumokat. Később pedig már jelentős műkereskedő-házak jöttek létre, melyek ugyan ma is kevésbé foglalkoznak kortárs művészettel, mégis: képet szinte bárhol lehet vásárolni, s így a Képcsarnok pozíciói megroggyantak. A volt Művészeti Alap vállalatok, vállalkozások sorra megszűntek, s mára kialakult az a helyzet, hogy az Alap örökébe lépő új tulajdonos, a Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány immár egy műkereskedelmi vállalkozást irányít, a Képcsarnok kft-t. Évekbe telt a vállalkozás egyfajta reorganizálása, mára kialakult, hogy melyek azok a galériák, melyeket a vállalat közvetlenül tud irányítani, megerősödött a gazdasági és művészeti vezetés, s az utóbbi évek expanzív törekvéseket mutatnak abban, hogy a vállalat a műtárgyiac részese maradjon. A cég nincs könnyű helyzetben. Óriási a verseny, nagyok a költségek, rossz a közízlés, megszűnt a részletre vásárlás lehetősége, megszűnt az ügynöki rendszer, elfordultak a művészek a vállalatától...

A Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány minden tulajdonosi segítségét megadott ahhoz, hogy a vállalatba, s galériáiba újra életet leheljen, s ennek egyik jele 2005. évi kiállítási programja. Ennek lényege, hogy a MAK közvetlenül támogatta a vállalat művészeti vezetésének kezdeményezéseit, s olyan művészeket sikerült megnyerniük kiállítóknak, akiknek neve és teljesítménye nem mellőzhető a kortárs magyar képzőművészet, iparművészet legjobb értékeinek számbavételkor, s többségüknek eddig nem vagy nem nagyon volt kapcsolata a Képcsarnokkal.

Így került sor Pécsre a Ferenczy Teremben Hauser Beáta és Nagy Judit textilművészek kiállítására, akiknek éppen pécsi felkérése azért is szerencsés, mert teljesítményük a képzőművészettel amúgy zsúfolt Pécsen így igazi szakmai kuriózum volt, s ha a kortárs magyar textilművészetben a legjobbakat vesszük számba, akkor ők bizony ebbe a sorba tartoznak. Am ugyanilyen eleven, friss szemléletet jelent Varga Patrícia Minerva festőművész képanyagának bemutatása ugyanitt. A művész erősen kolorista, expresszív erejű piktúrája mindenütt feltűnést kelt, annak súlya van. Am az ősszel a székesfehérvári Pátzay Pál Terem sem maradt le kezdeményező-készségből. Kifejezetten progresszív döntés volt Bakos Ildikó szobrászművész kiállításának megrendezése. Eredeti, gondolati plasztikája új törekvéseket jelzett e kiállító helyen, miként Gutti J. Soma festőművész kiállítása is a szemléleti gazdagságot jelezte. Az arany, a fekete, a monokróm árnyalatok ökonomikus alkalmazása, a jelrendszerek érzéketlensége jól hatott a galéria intim terében. Ezt követte Szegedi Csaba festőművész kiállítása, aki sajátos konstruktíviztikus szemléletével egy rendszert építő, megvalósító művész attitűdjét állítja elé. A győri Képcsarnok galéria is a megújulás jeleit mutatta. A Tóvári Tóth István nevét nemrég felvevő bemutatóterem ősszel rendezte meg Pap János György sajátosan lebegő, természetelvű képeinek kiállítását, majd igazi sztár festőt mutathatott be Szotyory László munkáival. Ez a borongósan személyes festői világot megteremtő művész bárhol is mutatja be műveit, azok azonnal hatnak különös lebegésű elmélyültségükkel, tájaik misztikumával. Ezt követte három festőnő közös kiállítása Erdélyi Eta, Harmati Zsófia és Zöld Anikó közös bemutatkozása. A három alkotó munkái jól egészítették ki egymást, festői törekvéseiket kisebb kollekcióikkal is közönség elé tudták tárni.

S emeljük ki végül a budapesti Mednyánszky termet, amely az őszi idényt Magyar Gábor festőművész képeinek bemutatásával indította. Ez a rendkívül tudatosan építkező festő képes volt erős filozófiát hordozó munkáinak bemutatásával bizonyítani, hogy ez a galéria tér tud fogadni új, törekvéseket, miként ezt valaha, oly régen is tette. Ezt követte Bálint Zsombor képzőművész komplex kiállítása „A végtelen tekerés töredékeiből” címmel.

A mindig erős gondolatiságot hordozó művek is jól jelezték a szemléleti nyitást. A galéria őszi kiállításainak jeles eseménye volt két Szegeden élő alkotó Fritz Mihály szobrászművész és Pataky Ferenc festőművész közös kiállítása. Már maga a tény is dicséretes, hogy az amúgy magába zárkózó Budapest meghívta Szeged két meghatározó művészt, akiknek önálló kiállítás keretében műveik régen voltak látható Budapesten. Ennek megfelelően igen jeles szakmai érdeklődés is kísérte a kiállítást. Fritz Mihály mennyiségben is nagy kollekciót mutatott be briliáns minőségű érmeiből, melyek vert és öntött érmeek voltak egyaránt. Hihetetlen invenció, elmélyültség, empátia és mintázási érzékenység jellemzi érmeit, de jó volt látni változatos anyagú kisplasztikáit. Pataky Ferenc pedig a szülőföld sugárzó szeretetének ihletéséből festett képeit tárta a kiállításra. Összetett technika, érzelmi alapokra építkező festői rend jellemezte változatos formavilágú, elmélyült képeit.

A Képcsarnok kft, őszi kiállításai tehát – melyek közül csak szemezgettünk a tendencia jelzése okán – a megújulás jeleit mutatják. Szüksége van a vállalatnak a művész társadalom jótékony partnerségére, arra, hogy az ott látható (kapható és megvásárolható) anyag ne legyen rutinra, közhelyekre építkező. A minőség egyértelmű jeleit persze nehéz átfordítani üzleti sikerre is. De – sokan hiszünk ebben – a tartós igényesség visszahozhatja az elfordult vásárlókat. Első lépés az érdeklődés felkeltése, s bizonyonnyal ezt követi a jó imázs által megalapozott gazdasági eredményesség. Úgy legyen!

Feledy Balázs

HAUSER
BEÁTA

HAUSER
BEÁTA
KIÁLLÍTÁSA

BAKOS ILDIKÓ
KIÁLLÍTÁSA

GUTTI J. SOMA
KIÁLLÍTÁSA

GUTTI J. SOMA
KIÁLLÍTÁSA

VARGA PATRÍCIA MINERVA
KIÁLLÍTÁSA

HEGEDŰS ENDRE
KIÁLLÍTÁSA

MAGYAR GÁBOR
KIÁLLÍTÁSA

MAGYAR GÁBOR
KIÁLLÍTÁSA

NAGY JUDIT
KIÁLLÍTÁSA

NAGY JUDIT
KIÁLLÍTÁSA

MAK

MAGYAR ALKOTÓMŰVÉSZETI
KÖZALAPÍTVÁNY

Kedves Művészek! Tisztelt Olvasóink!

Ilyenkor decemberben talán többen is érezzük, ahogy az ünnepek mintegy megállítanak bennünket, megfogják kezünket, leültetnek maguk mellé, s mesélnek, üzennek nekünk, gyakran ki sem mondott gondolatokat. A karácsony különösképpen ilyen. Akár a bibliai csillag, elvezet bennünket rég nem látott szeretteinkhez, vagy őket kíséri mihozzánk. Valljuk be, nemegyszer saját magunkat - önmagunkhoz. Segít átgondolni dolgainkat, s a ránk váró teendőket.

Manapság ritkán használjuk a család kifejezést - talán ezért is esik jól - családnak nevezni, családként tekinteni az úgynevezett alkotóművész társadalomra. Igen - úgy gondolom - nem túlzás ez a kifejezés. Hiszen a család olyan emberek közössége, akik bár néha nagyon is különböznek egymástól, mégis gondolja és örömeik hasonlóak, ahogy bosszúságaik és sikereik is. Az alkotás közös lelki alkata, a szellem építő indulata fűzi egybe karaktereinket, szándékainkat, a "szent révület" családját.

Ha családként tekintünk önmagunkra és társainkra, képesek vagyunk felülemelkedni és túllépni az egyszemélyesség kizárólagosságán, néha fel sem ismert önzésén. Képesek vagyunk elfogadni és megérteni a másik szándékait, s felismerni abban a jót, az előrevivőt. Így válhat a rosszszívű kritikából útbaigazítás, pártfogó vélemény. A tapasztalat fölényéből - bennünket is jobban kifejező - építő erő. Ahogy töltekezünk az ünnepekből, ugyanúgy az egymást támogató fellépés képessé tehet bennünket közös érdekeink képviselőjére, érvényesítésére. Amikor csak tehetem, hangsúlyozom, hogy Magyarországon a kultúra kitérési pont, mérhető gazdasági erőforrás.

A lassan véget érő évben sok dolog történt a közalapítványnál. S bevallom, néhány dologra valóban örömmel gondolok. Sikerült több alkotóházunknál is korszerűsítési és felújítási munkákat végeznünk. Nagy érdeklődés közepette zártuk a Szentendrei Régi Művésztelep és az új Reitter Ferenc utcai Műteremház tervpályázatát. Honlapunkon ingyenesen mutatkozhatnak be a művészek, s kínálhatják megvásárlásra alkotásaikat. A Képcsarnok Kft. helyzete is újra javuló tendenciát mutat. A Magyar Írószövetséggel együttműködési megállapodást kötöttünk, amelynek eredményeként létrejött a MAKtár Klub. S nem utolsó sorban elindult a MAKtár folyóirat, amelyet most is, s reményeink szerint a jövőben is a kezében tarthat.

Természetesen az eredmények nem jöttek maguktól, dolgaink nem mindig voltak konfliktusmentesek. Nem ezt sajnáljuk azonban, hanem az el nem ért célokat, a meg nem valósult elképzeléseket. Amikor megtettünk egy lépést, máris újabb, addig nem látott teendők kerültek elő. Talán mindezekből is kiténik, hogy segítség, támogatás nélkül nem tudtuk volna munkánkat elhivatottságunknak megfelelően végezni.

Engedjék meg, hogy az újság hasábjain - kihasználva az ünnepi alkalmat - köszönjem meg mindazok munkáját, támogatását, akik eredményeink elérésében különösen segítségünkre voltak, s kérem, hogy bocsánatos bűnömül nézzék el, hogy mindezt a teljesség igénye nélkül teszem, már csupán a terjedelmi okok miatt is:

Köszönjük:

Asztalosné Zupcsán Erika, elnök, Alföldiné Petényi Zsuzsanna, társelnök, Baumgartner Ida, U. Nagy Gábor, Szakács Imre, Szuromi Imre, Gulyás József, Kövesi Györgyné, Tóth Tibor Pál, Arató György, társelnök és Vizer Péter tervpályázataink Bíráló Bizottságában végzett munkáját.

Gulyás József országgyűlési képviselő Szentendrei tervpályázatunk anyagi feltételeinek megteremtésében kifejtett tevékenységét.

Szakács Imre úrnak a Szentendrei Régi Művésztelep Kulturális Egyesület elnökének és Miakich Gábor polgármester úrnak a tervpályázat előkészítésében és lebonyolításában vállalt kezdeményező és támogató szerepvállalását.

Puskás András képviselő úrnak a Képcsarnok Kft. V. kerületi ingatlanai helyzetének rendezése érdekében kifejtett tevékenységét.

A Műteremlakás Bizottság elnökének, Chochol Károly úrnak és Minya Mária, Kovács Péter Balázs, Székelyi Katalin, Hajdú László, Paulikovics Iván, Benes József, Márkus Péter, Jovián György, Kótai Tamás, Pattantyús Gergely a bizottság tagjainak munkáját.

A Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumának támogatását, különösképpen Benedek András államtitkár úrnak, aki segítő figyelemmel kísérte munkánkat és biztosította, hogy a nyugdíjak fedezete mindig időben rendelkezésre álljon. Az együttműködést Schneider Márta helyettes államtitkár asszonynak, Kiser Ilonának, és a többi velünk kapcsolatban lévő munkatársnak.

Feledy Balázs és Tamás Menyhért hatékony szakmai tanácsait.

A Magyar Írószövetség részéről Kalász Márton elnök úr és L. Simon László titkár úr munkáját az együttműködési megállapodás és a MAKtár Klub kialakításában.

S köszönjük valamennyi kedves művésznek, hogy megtisztelte galériáinkat alkotásaival, folyóiratunkat írásaival, s természetesen köszönjük valamennyi olvasónk kitüntető figyelmét.

S a magam részéről megköszönöm a Kuratórium - Sári Csaba, alelnök, Balog Zoltán, dr. Balogh Gyula, dr. Fabényi Júlia, dr. Lengyel Györgyi, Kövesi Györgyné, Ujvárosi Lajos - és a Felügyelő Bizottság tagjainak - dr. Sámuel Balázs, elnök, Bauer István, Tóth Endre, valamint a Központi Igazgatóság munkatársainak egész éves munkáját.

Valamennyiünknek Áldott Békés Karácsonyt és eredményekben gazdag Boldog Új Esztendőt Kívánok!

Dr. Ferenczy-Nagy István
a MAK kuratóriumának elnöke

A titok: „Ezt ingyen is csinálná az ember“

Tervpályázati kiállítás: Szentendre Régi(?) Művésztelep

2005. november 22. és november 27. között rendezett kiállítást a Szentendrei Műhely Galériában a Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány a Szentendre Régi Művésztelep felújítására és bővítésére kiírt tervpályázat pályamunkáiból. A kiállításon a díjazottak és megvásárolt pályaművek mellett valamennyi pályázati munka megtekinthető volt. A zsűfólaság megtelt galériában a megnyitő ünnepségen részt vettek lapunk munkatársai.

„A régi Régi Művésztelep“

Publ Antal, a pályázat nyertese:

„Szentendrén érettségiztem, és először nem építész szerettem volna lenni, hanem bölcsész. Olvastam a régi művésztelepről egy könyvet,

amiben a művészek fel voltak háborodva, amikor lebontották a nem komfortos épületeket, és kaptak valami újat, ami ipari építészetnek tűnt számukra. Nem kell mindig mindent újra kezdeni és letarolni. A régi művésztelepet tervező Török Ferenc volt a professzorom és nála diplomáztam. A legfőbb alapgondolatom volt a tervezés indulá-

sakor, hogy a realitásra támaszkodjak. Kifejezetten művészeti tervpályázattal, nem nagyon találkoztam már hosszú ideje, könyvtárpályázatokat csináltunk, de a Művészetek Palotáján kívül nem voltak ilyen pályázatok. Bele kellett élnem magam a tervezéshez a művészek világába, de az építészet mellett műgyűjtő is vagyok. Nagy szakmai könyvtárunk van az irodában, amiből a nyugati galériaépítéseket tudtuk tanulmányozni.

Dajka Péterrel alakítottuk ki a koncepciót, majd a fiatalok is bekapcsolódtak a részfeladatokba. Szombathelyen is megnyertük a főiskola aulájának és könyvtárának tervezési pályázatát, büszke vagyok arra is, de ide jártam gimnáziumba, itt van az irodám Szentendrén és ez más érzést jelent számára. Csak megsügom: Ezt ingyen is csinálná az ember.“

„Hiszek abban, hogy a művészet egy közvetlen gazdasági erőforrás. A mai magyar művészet nagy lehetőség Magyarország számára, egy olyan kitörési pont, amit felismerni és kamatoztatni kell, hiszen mindez nemcsak a művészek, szervezettek, városok, hanem az egész ország gazdaságát hozhatja.“ – fogalmazta meg köszöntő beszédében dr. Ferenczy-Nagy István a MAK kuratóriumának elnöke. Szentendrének közvetlen gazdasági hatása van Magyarországra, ezért is gondolta úgy a közalapítvány, hogy közvetlenül, tevőlegesen részt vesz ebben a programban. A munka folytatásához szükséges szerződéseket a MAK mindenképpen meg fogja kötni. Megköszönte a város önkormányzatának a pályázat társ-kiírójának, Szakács Imrének, a programot kezdeményező Szentendre Régi Művésztelep Egyesület képviselőjének, valamint Gulyás József ország-

Alföldiné Petényi Zsuzsanna

Asztalosné Zupcsán Erika, Szakács Imre, dr. Ferenczy-Nagy István és Miakich Gábor

gyűlési képviselőnek azt a közvetlen segítséget, amellyel a közös cél érdekében támogatták a MAK munkáját. A felújítás – Miakich Gábor polgármester szerint – meghatározhatja a XXI. század Szentendréjének történetét. Reményét fejezte ki, hogy a megnyíló művésztelephez csatlakoznak a városi fejlesztések is.

Szakács Imre csatlakozott Dr. Ferenczy-Nagy István gondolatához. Kifejtette, hogy a művésztelep olyan kincs, amely Szentendre életében kitörési pontot jelent. Külön megköszönte Szuromi Imrének azt az áldozatvállalást, hogy a bíráló bizottságban ellátott feladat miatt lemondott a pályázati indulás lehetőségéről.

A kiállítás megnyitóját követően Alföldiné Petényi Zsuzsanna, Szentendre Főépítész, a Bíráló Bizottság társelnöke érdeklődésünkre elmondta, hogy eredetileg úgy tervezték, hogy három pályaművet vásárolnak meg. A pályaművek magas szakmai színvonala miatt azonban úgy ítélték meg, hogy több a díjazásra érdemes. Ezek a díjak azt az elismerést fejezik ki, hogy olyan gondolatokat tartalmaznak a pályaművek, amelyeket továbbhasznosításra érdemesnek tartanak.

Kasza Laura/Nemecz

Vas Péter, a kiállítás bázisgazdája:

„A Szentendrei Műhely Galéria kereskedelmi galéria, de minden ilyen rendezvényt szívesen megrendez. A Művészeti Alap megszűnését követő 10 évben a művészeti vagyon nagy része elfogyott, az Idea vállalat megszűnt, az iparművészeti és az egyéb kézműipari vállalatok megszűntek, új galériák nem nyíltak. 1989–92 között rettenetes vihar

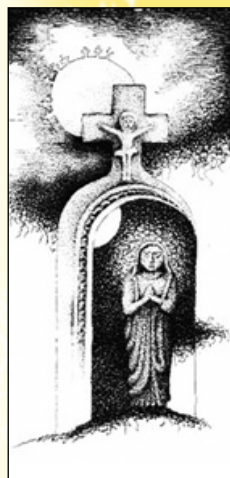
volt a Magyar Népköztársaság Művészeti Alapjának jogutódjánál, és a vihar miatt rossz szemmel néztük a dolgokat. Normális esetben egy jól működő társadalomban, a műtárgy-kereskedelem nem állami feladat. Most nem olyan a gazdasági helyzet, hogy olyan könnyen kialakulhasson az a magánkereskedelem, ami átveszi a régi Művészeti Alap feladatait. Az elmúlt 2–3 évben azonban történtek változások. Örömteli, hogy a közalapítványt felvállal és – többek között – együtt az Art-Exporttal galériákat nyit, üzleti alapon. Szentendre főtere még nem művészeti negyed, a műtárgy-kereskedelem nagy része elmozdult a turistakereskedelem felé, ami nem teszi lehetővé, hogy egy olyan negyed tudjon kialakulni, amire Szentendre hívatott lenne. Például, nem teszi lehetővé azt, hogy a Szentendrei Galérián keresztül eljussunk a Várba és a Váci utcára, majd Európába és a tengerentúlra, pedig ez megvalósítható, mivel Szentendrén nagy művészeti erő van jelen. Egy művészeti negyed kialakulása Szentendrén akkor lehetséges, ha ez a rekonstrukciós munka létrejön, és körülbelül 10 év múlva ez nagy vonzerőt jelenthet.“

Szakács Imre:

„A Szentendrei Régi Művésztelep Kulturális Egyesület részéről indult el ez a folyamat – a művésztelep 2004 óta tagja az Európai Művésztelepek Szövetségének – ami országos ügy lett. A szövetség éves nagygyűlésén Svédországban terjesztettem elő, hogy Szentendre minden évben Európa legjelentősebb, hagyománnyal rendelkező művésztelepei közül egyet-egyet bemutat. Ez egy csereprogram lenne, ahol megjelenhetnek a művésztelepek Szentendrén, és Szentendre is bemutatkozhat szerte Európában, Barbizonban és másutt. Ez a program a következő évben fog indulni. Két éve született meg az ötlet, hallatlan nagy eredményeket értünk el az óta, így joggal lehet mindenki büszke rá Szentendrén. Szentendréről rendszeresen így írnak a művészek: „Szentendre egy álom.“ Aki a lehetetlent nem próbálja meg, a lehetőséget sem fogja elérni. Elégedett vagyok a pályázat eredményével, a döntés is majdnem egyhangú volt. A részleteket szeretném figyelemmel kísérni, mert sok dolog van, amiben együtt tudunk működni.“

Tisza Kalmár Györgyről és művészetéről

Az ötvenes éveinek elején járó művész visszatér, úgy is mondhatnánk: hazatér Pest-erzsébetre, ahonnan valamikor elindult, nem is akármilyen művészi pályán haladva. Igazi önképző típus, aki azonban ma is szeretettel emlékszik mestereire, Benkő Renére, kiváló művésztanarra, Barsay Jenőre, Borsos Miklósról. Ez utóbbiak segítették abban, hogy tanulmányait külföldön folytassa, hogy 1979-től Bécsben, majd 1985-től Londonban dolgozhasson, felszívja magába, ismereteket, tapasztalatokat. A szülőföld haza vonzza, s 1988-tól a Káli medencében, a Tapolca közeli kis községben Diszelben él és dolgozik. Univerzális személyiség, aki a vizuális és kézműves művészetek több területén ért el sikereket. Festő alkat, aki azonban sokféle grafikát is készít (képgrafikát és tervező grafikai munkákat

egyaránt), ám foglalkozott murális művészettel, faszbrazsáttal és egy időben közismert bútortervező, kivitelező alkotó. Gazdag önkifejező művész, aki nyughatatlanul keresi a személyiségének legmegfelelőbb művészi műfajokat, technikákat. Különös festői világot teremtett, melyre természetesen hatott a Balaton szeretete, közelsége, a természeti élmények és benyomások ereje, ám a szigorúan vett természetelvészből továbblép egy sajátos jelképteremtő piktúra irányába. Képein kifejeződik, hogy foglalkoztatják a múlt kérdései, szellemi gyökereink. A látvány szépségén, esztétikumán keresztül eljut a számára fontos hagyományhoz, az emlékekhez, a historikumhoz, melyekre szerinte építkeznünk kell. Így képei egy részén a látvány ígézetének hatását érezzük, másutt a képzelet, fantázia válik fontossá, melyekben akár titkokat tár fel nekünk. Munkáiban benne foglaltatik szakmai és szellemi sokgyökerűsége, komoly filozófiai alapozottsága, olvasottsága, külföldön szerzett tapasztalatainak sora. Műveiből kitűnik sajátos világtérlemezése. Akár ceruza rajzát, nyomtatát, olaj festményét látjuk azt érezzük, hogy az alkotónak fontosak az eszmék, az ideák. Formavilága néha érintkezik egy egyéni szürrealisztikus szemléletmóddal, organikus látványvilággal. Fontos szerepet kapnak művészetében a jelek, nem is véletlen, hogy elmélyülten foglalkozik heraldikai kérdésekkel. Tisza-Kalmár György színhasználata tudatos, elmélyült. Nem szereti a tarkaságot, öncélú maga mutogatást, sokszor egy-egy szín karakter, tónus határozza meg képe atmoszféráját. Műveinek sajátos emanációja, kisugárzása van, ugyanakkor azok legtöbbször dekoratív megjelenésűek. Festékekkel nem terheli túl képeit, vászna lélegezik képe alatt. Egy kisebb közelmúltbéli bemutatóját kivéve jelentősebb kiállítása több, mint tíz éve nem volt Budapesten, ezért is fontos most munkáival találkozunk a Csili Galériájában, s azért, mert jó éreznünk egy értékkeremtő alkotó folyamatot.

Feledy Balázs

Tisztelt Művészek!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány Szigligeti Alkotóházának 1–9-es szobái 2005. december 1–jétől az Önök rendelkezésére állnak.

Az alkotóház területén felújítási munkálatok folynak, amelyek a megnyíló szobákban alkotók és pihenők nyugalalmát nem zavarják. Kérjük, hogy kerüljék el az építkezés területét, annak balesetveszélyessége miatt.

A felújítási munkálatok előreláthatólag 2006 januárjának végén fognak befejeződni.

Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány